

WESOŁE ABC

P a c z k a

Cała bieda w tym, że śmieci-
nik był pełny.
A paczka duża.
Przymierzałem tak i siak,
w końcu położyłem ją obok.
Niestety — zobaczył dozorca.

— Pan szanowny o paczkusz-
ce, zdaje się, zapomniał...
— Nie — powiedziałam — nie
zapomniałem. Tylko wejść
nie chce do śmietnika.
A on w filozofie się jakieś
wduje. Że, niby, podwórko to
nie skład rupieci, porządek
musi być i tak dalej.
Więc zabrałem paczkę.
Kłótni nie lubię.
Śmieci się, faktycznie, na-
zbierało sporo. Jak po gene-
ralnych porządkach.
Ale kto by myślał, że taki
kłopot z nimi będzie?
W Finlandii, podobno, spe-

cialne wozy z klapami jeżdżą
i obywatele mają prawo śmie-
cie przed drzwi wystawiać.
Bez krzyku, bez hałasu wóz
klapę podniesie, śmiecie za-
ładuje. To rozumiem, kultura.
— Jedź pan tramwajem za
miasto!
Dobrze mu radzić. Na papie-
rosa nawet nie miałem, a co
dopiero na tramwaj.
Rozpacz mnie już zaczęła
ogarniać.
Paka ciężka, po ziemi się
wlecze.
Palić chce się.
Nagle...
Brzęk słyszę luby. Coś, jak-
by upuszczono monetę.
Spoglądam w bok — jest!

— A to — powiadają — bez
czelność niestychana, żeby w
biały dzień na ruchliwej uli-
cy... Monetę dla odwrócenia
uwagi rzucono! Taka sztucz-
ka złodziejska!
Ja cóż? Do budki wolnym
krokiem podchodzę, papiero-
sy za 50 groszy nabywam. Oni
za mną idą i ciągają załupę.
— Spryciarz z tego złodzie-
ja — mówią. — Kary na ta-
kich nie ma. Chyba bić!
Jakiś starszy jegomość aż
laską zaczął wygrażać w stro-
nę, gdzie złoczyńca mógł
uciec.
A inny opowiedział, że w
Finlandii rzecz taka nie do po-
myślenia jest poprostu. Na-
wet gdyby tam swą paczkę

50 groszy! W rynsztoku.
Paczkę, ma się rozumieć,
zostawiłem.
Za chwilę, wracam i oczom
nie wierzę. Znikła. Kamień w
wodę.
Znać się ukradli śmiecie!
Przechodnie fakt zauważy-
li, więc dalej wydziewać.

zgubił, czy na chodniku zos-
tał, to fiński naród do domu
ją natychmiast dostarczy.
Ładna perspektywa, co?
Papierosika zakurzyłem i
do widzenia. Finlandia już mi
nie imponuje.

ODROWĄŻ

Pamiętajcie! PACZKI 15 gr. szt. JANA GAJEWSKIEGO

Tylko pod tymi adresami:
MARSZAŁKOWSKA 59 cukiernia ♦ CHMIELNA 49 kawiarnia

PROCES ROZWODOWY

Przed sądem staje człowiek z
zabandażowaną głową i opowiada
o okropnościach swego małżeń-
skiego pożycia. W ciągu trzech
lat, które spędził z żoną, nie było
dnia, aby nie rzucił w niego jak-
imś mniejszym lub większym
przedmiotem.
— Talerz, nie talerz, wazon, nie
wazon, żelazko, lampa, popiel-
niczka... jej było wszystko jedno
co, panie sędzio. Co wpadło jej w
ręce, wszystko rzucała we mnie.
— Dobrze — mówi sędzia, ale
dlaczego pan wcześniej nie starał
się o rozwód o ile pan ma takie
ciężkie życie?
Nieszczęśliwy mąż uśmiechnął
się gorzko.

— Mówiłem, panie sędzio, że
ona rzucała we mnie wszystkim od
trzech lat, ale trafiła poraz pierw-
szy dopiero przed tygodniem.

TYLKO SCENA

Reżyser filmowy: — Dlaczego
pan ma taką nieszczęśliwą minę
prowadząc narzeczoną do ołtarza?
Przecież to nie jest prawdziwy
ślub, a tylko scena filmowa.

NAPEWNO

Pasażer do pilota:
— Ale czy pan aby dostarczy
mnie szczęśliwie na dół?
— Naprawdę! Dotychczas ani
jeden pasażer nie pozostał na go-
rze.

RÓŻNICA

Synek pyta ojca:
— Tatusiu, jaka jest różnica
między karabinem ręcznym a ma-
szynowym?
— Widzisz, to jest ta sama róż-
nica, jak między tym, kiedy ja
mówię, a kiedy mówi ciocia.

LA DONNA E MOBILE

— A czy będziesz mnie kochał,
kiedy już będę stara i włosy mi
osiwieją?
— Sądze, że tak. Kochałem cie-
bie kiedy byłaś brunetką i platy-
nową blondynką, szatynką i rudą.
Więc dlaczego ciębie nie mam ko-
chać, kiedy będziesz dla odmiany
siwą.

**UBRANIA
PALTA**
Pieknie aszyte
wykonane po
powrocie z zagranicy
S. RYBSKI
ul. Dławięci
Warszawa, Włók 7
tel. 5 10-31
WYKWIWNY KRÓJ

Na tym polega
gruntowne pranie!

Zawierzcie swą bieliznę
łagodnemu mydłu Jeleń
Schicht. Mydło Jeleń Schicht
gruntownie usuwa wszelki
brud z tkaniny, która dzięki
temu po praniu wygląda
jak nowa.

MYDŁO JELEŃ SCHICHT
plerze idealnie czysto!

W SZKOLE

— Janku, co widzimy nad sobą
kiedy jest piękna pogoda?
— Błękit nieba.
— A kiedy pada deszcz?
— Parasol.

DOBRY KAWAŁ

Mac Kariny mówi do Mac Je-
rego.
— Słyszałem nowy doskonały
kawał o Szkotach.
— Czyżby! Opowiedz mi zaraz.
— Pożycz mi szyling, to ci o-
powiem.
Mac Jeffry łapie się za brzuch i
zaczyna śmiać się histerycznie.
— Doskonały... Doskonały ka-
wał!

SPRZECZKA MAŁŻEŃSKA

Mąż (w gniewie): — Kto wresz-
cie jest panem w tym domu?
Żona — Nie krzyż tak głośno,
bo pomyśl, że ty.

W PARKU

— Ależ przecie to nie nasze
dziecko! Widocznie zamieniono
wózek.
— Cicho bądź. Czy nie widzisz,
że ten wózek jest daleko ładniej-
szy.

LEKARSTWO NA GOŚCIA

Sześciolatek Jasio gra na forte-
pianie, jednym paluszkiem prze-
rażliwie monotonicznie wygrywa:
„Włazł kotek na plotek”.
Zdenerwowany gość pyta go
wreszcie.
— Czy ci sprawia przyjemność
takie brzdąkanie?
— Mnie nie, ale tatuś kazał mi
zawsze to grać, kiedy ktoś za dłu-
go u nas siedzi.

WYJAŚNIENIE

— Mogłoby mi pan powiedzieć,
gdzie można tu otrzymać kielis-
zek dobrego wina?
— Nie!
— Czy pan również nie jest tu-
tejszy?
— I owszem. Ale u nas nie piją
jednego kieliszka.

ŚLUSZNA PRZYCZYNA

— Czyż to prawda? Pobraliście
się dopiero przed dwoma tygodniami,
a już podobno bijecie się mię-
dzy sobą?
— Cóż robić, życie jest takie
krótkie.

RECEPTA

Lekarz do pani, która pragnie
schudnąć:
— Przez trzy miesiące ma pani
tylko jadać sałatę, suchy chleb i
zapijać to wszystko odwarem z
jabłek.
— Przepraszam, — mówi pacy-
jentka. — A czy ja mam to wszyst-
ko jadać przed obiadem, czy po
obiedzie?

NA EGZAMINIE

Profesor: Co by pan dał człowie-
kowi, który zażył znaczną porcję
arseniku?
Student: — Dałbym mu książ-
kę do nabożeństwa, żeby
zmówił modlitwę za konających.

W INSTYTUCIE METEOROLOGICZNYM

— Panie dyrektorze, monsieur
Dupont wypowiedział pracę.
— Nie przyjmuję wypowiedze-
nia. Zaproponuj mu pan pod-
wyżkę, gdyż jego reumatyzm
przy prognozie pogody jest dla
nas niezbędny.

FUTRA Nowy 29 Julia Ujejska

Modeli ostatnie • duży wybór kolorów • Dział męskich futer

DOKŁADNY ADRES

Elegancki pan zajeżdża autem
przed nocny bar i wysiadając
zwraca się do szofera:
— Stefanie! Zajedźcie po mnie
o 5-ej rano. Będę leżał pod trze-
cim stolikiem na prawo.

OSTROŻNA

— Kiedy odchodzi następny
pociąg?
— Za trzy godziny.
— A w przeciwnym kierunku?
— Jutro w południe.
— W takim razie mogę spo-
kojnie przejść przez szyny.

STUDENTÓW

wykwalfikowanych korepetyto-
rów, pracowników biurowych,
telegrafistów i masażystów poleca
Spółeczne Biuro Posrednictwa
Pracy przy Tow. „Bratnia Po-
moc” S. U. J. P. Krakowskie
Przedmieście 30, tel. 2-77-02,
czynne codziennie 13 — 14
18 — 19, soboty 13 — 14.

NIE MA NA TO RADY

— Wie pan, moja żona ma jed-
no niemile przyzwyczajenie: uda-
je się spać dopiero nad ranem.
— Czyżby? Należałoby ją za-
prowadzić do lekarza.
— Ależ naturalnie! Zaprowa-
dziłbym ją do dziesięciu lekarzy,
gdyby to coś pomogło. Bo niech
pan sobie wyobrazi, że ona nie
śpi czekając aż wróci do domu,
aby zrobić mi awanturę.

WZOROWA PASIEKA

— Jakże ci się powodzi z twoją
pasieką?
— Doskonale! Coprawda nie
zebrałem jeszcze ani trochę miodu,
ale za to pszczoły już dwu-
krotnie pogryzły moją teściową.

KONTRAKT

Pewien reżyser zawarł kontrakt
z starzejącą się śpiewaczką. Gdy
termin kontraktu minął, nie chciał
go przedłużyć.
— Niestety, nie mogę odnowić
kontraktu z panią. Te wieczne
wyrzuty działają mi na nerwy.
— Ależ panie dyrektorze —
zdziwiła się śpiewaczka. — Ja
nigdy nie robiłam panu żadnych
wyrzutów.
— Pani nie, ale publiczność —
odpowiedział dyrektor.